

Затруднения на бизнеса в Киргизстан

Тази аналитична справка е изготвена от Международния бизнес съвет (ИВС) през декември 2025 г. При подготовката на този документ са използвани официални статистически данни от Националния статистически комитет на Киргизската република за брутният вътрешен продукт за периода януари – ноември 2025 г., както и информация за преките чуждестранни инвестиции, събрана от достъпни източници, включително данни от международни финансови организации и публични аналитични прегледи.*

Освен това, при подготовката на тази справка са използвани официални запитвания до администрацията на президента на Киргизската република и обобщени данни и информация, предоставени от Министерството на вътрешните работи на Киргизската република, Главната прокуратура на Киргизската република и Върховния съд на Киргизската република. Представените оценки и заключения са насочени към анализ на ключовите институционални фактори, влияещи върху инвестиционния климат и условията за бизнес в Киргизската република.

Изминалата 2025 г. е година на висок икономически растеж за Киргизката република, с активна реализация на редица инфраструктурни проекти и разширяваща се роля на държавата в икономиката. По предварителни данни на Националния статистически комитет на Киргизската република, БВП за периода януари-ноември 2025 г. възлиза на 1 628,6 милиарда сома, което е увеличение с 10,2% в сравнение със същия период на 2024 г. Тази тенденция поставя Киргизстан сред страните с най-високи темпове на икономически растеж в Централна Азия. Въпреки това, постоянните институционални ограничения – предимно наказателно преследване на предприемачи, засилен фискален натиск, несигурна защита на правата върху собствеността и елементи на държавна монополизация, създават системни рискове за частните инвестиции и дългосрочната устойчивост на икономическия растеж. Международният валутен фонд (МВФ), Световната банка и Европейската банка за възстановяване и развитие (ЕБВР) многократно са отбелязвали в своите отчети и мисии по страни, че без укрепване на върховенството на закона, защита на правата на собственост и предвидимо регулиране, високият икономически растеж няма да се превърне в устойчив приток на частни и преки чуждестранни инвестиции.

През 2025 г. точно тези институционални фактори играят ролята на ключови ограничения за инвестиционното развитие на Киргизската република.

1. Растеж на макроикономическата динамика, но уязвима структура

Икономическият растеж през 2025 г. е бил осигурен главно от държавни инвестиции, инфраструктурни проекти в строителството, енергетиката и транспорта, както и от разширяването на сектора на услугите и вътрешното търсене. Според оценките на Международния валутен фонд (МВФ) и Световната банка, икономическият растеж на Киргизстан през 2024-2025 г. е до голяма степен държавно-инвестиционен по своя характер, което увеличава краткосрочната устойчивост на икономиката, но същевременно увеличава зависимостта ѝ от ролята на държавата и качеството на правоприлагането.

На фона на високия растеж на БВП, инвестиционната активност демонстрира неравномерна динамика:

- обемът на преките чуждестранни инвестиции (ПЧИ) за януари-септември 2025 г. възлиза на около 885 милиона щатски долара, което е увеличение с 18,5% в сравнение със същия период на 2024 г.;

- през първото тримесечие на 2025 г. притокът на ПЧИ се е увеличил с 44% в сравнение с първото тримесечие на 2024 г.;

- общият обем на чуждестранните инвестиции за периода януари-август 2025 г. се е увеличил с 20,1%.

Въпреки положителната динамика, абсолютните обеми на преките чуждестранни инвестиции остават умерени и не са сравними с регионалните лидери, като възлизат на приблизително 4-5% от БВП, което е значително по-ниско от инвестиционните показатели, определени в Националната програма за развитие на Киргизката република до 2030 г.

Според Световната банка нетните притоци на преки чуждестранни инвестиции в Киргизката република през 2024 г. възлизат на приблизително 705 милиона щатски долара, което е значително по-ниско от абсолютните обеми, регистрирани в основните икономики на региона, като Узбекистан (около 2,8 милиарда щатски долара) и Казахстан (няколко милиарда щатски долара през последните години). Тези разлики в абсолютните обеми на преките чуждестранни инвестиции отразяват съществуващите институционални и структурни ограничения за привличане на капиталоемки чуждестранни инвестиции.

По този начин, макроикономическият растеж през 2025 г. не се е трансформирал напълно в устойчив приток на частни инвестиции, което логично води до анализ на факторите за инвестиционен риск.

2. Наказателното преследване на предприемачи като фактор за инвестиционната несигурност.

Един от такива фактори е практиката на наказателно преследване на предприемачи.

Според официални данни на Министерството на вътрешните работи на Киргизката република, през 2025 г. са били в производство 1043 наказателни дела, свързани с предприемаческа дейност, от които 192 са били спрени, а 231 са били прекратени без постановяване на присъда.

Данните от Главната прокуратура на Киргизката република за 2021-2025 г. също потвърждават тази тенденция. Така през 2021-2022 г. годишно са били спирани 79-110 наказателни дела и 87-110 са били прекратявани, докато приблизително 140-150 дела са били изпращани в съда. През 2023 г. от 126 дела, изпратени в съда, 83 са били прекратени, а 87 са били спрени. През 2024 г., общият брой дела е намалял: 29 са били прекратени, а 50 са били спрени и 60 дела са били изпратени в съда. През 2025 г. (отчетния период) броят на прекратените дела отново се е увеличил: над 100 наказателни дела са били прекратени, като приблизително 70 дела са препратени към съда.

Въпреки разликите в методологиите, статистиката и на двете агенции показва постоянно висок дял наказателни дела, които не водят до съдебно решение. Това сочи системен проблем с ниската ефективност на наказателното преследване на предприемачи и риска от използване на механизмите на наказателното правосъдие като инструмент за натиск върху бизнеса, а не единствено като средство за борба със сериозни престъпления. Ключовият проблем не е делът на делата, достигащи до съда, а високият дял на делата, които остават нерешени дълго време или се прекратяват без прозрачни критерии или механизми за обезщетение.

Същевременно Международният бизнес съвет (ИВС) приема, че ниският процент дела, които не са довели до съдебно решение, сам по себе си не може да се счита за отрицателен индикатор, ако такива дела се решават чрез законови и предвидими процесуални средства, включително досъдебни споразумения, прекратяване на дела по оправдателни причини или разрешаване на спорове чрез административни или граждански производства. Проблемът не се състои в липсата на осъдителни присъди като такива, а във високия дял на делата, които са образувани без достатъчно доказателства, остават в неизвестност дълго време или са прекратени без прозрачни критерии и

механизми за обезщетяване на предприемачите за понесени вреди. Повишаване на резултативността на наказателното преследване следва да се отразява преди всичко в подобреното качество при филтрирането на делата на етап образуване, а също и разработване на правни алтернативи на наказателното преследване, но не и във формалното увеличение на броя на делата, внесени в съда, или на осъдителните присъди.

Успоредно с това, по време на подготовката на тази аналитична справка, ИВС не успяла да получи официални и консолидирани данни за размера на обезщетенията за предприемачите, във връзка със случаите на незаконно наказателно преследване, неоснователно задържане, спиране на дейността или прекратяване на наказателните дела без осъдителна присъда. Липсата на такава информация прави невъзможно оценяването на действителния мащаб на икономическите, финансовите и репутационните загуби, понесени от бизнеса, както и степента на отговорност на държавата за причинените щети на предприемачите, което допълнително изостря усещането за правна асиметрия и инвестиционна несигурност.

Именно на фона на гореспоменатите практики на правоприлагането, през 2025 г. е бил разработен проект на закон на Киргизката република, предвиждащ разширени механизми за възстановяване на имуществото и имущественото въздействие в наказателните производства. Според ИВС, този проект на закон не отстранява установените системни недостатъци, а по-скоро институционализира съществуващата практика на криминален натиск върху бизнеса, като създава правни основания за прилагане на ограничения върху имуществото и изземвания при липса на осъдителна присъда. Предвид високия процент на прекратени и спрени дела, разширяването на подобни правомощия обективно увеличава риска от злоупотреби, подкопава презумпцията за невиновност и увеличава несигурността по отношение на защитата на правата на собственост, което пряко влошава инвестиционния климат и изостря недоверието на бизнеса към държавните институции.

Световната банка и Европейската банка за възстановяване и развитие в своите аналитични материали и прегледи по държави последователно отбелязват, че високото ниво на правна несигурност, селективността при прилагането на закона и използването на механизми на наказателното право в икономическите спорове са сред най-негативните фактори в инвестиционния климат.

Практиката на наказателно преследване на предприемачите е тясно свързана с фискалната политика, което логично води до анализ на данъчната администрация.

3. Фискална тежест: допълнителни оценки, задължнялост и санкции

Според официални данни на Държавната данъчна служба се наблюдава значително увеличение на фискалната тежест върху бизнеса за периода 2020-8 месеца на 2025 г.:

- Размерът на допълнителните данъчни плащания се е увеличил от 10,9 милиарда сома през 2020 г. на 29,3 милиарда сома през 2024 г. и е възлизал на над 21 милиарда сома през първите 8 месеца на 2025 г.

- Данъчната задължнялост (динамиката на данъчните просрочия, като се вземат предвид просрочията, глобите и санкциите) се е увеличила от 6,47 милиарда сома през 2020 г. до 89,19 милиарда сома към 8 месеца на 2025 г.

- Размерът на начислените глоби се е увеличил от 2,49 милиарда сома през 2020 г. до 25,30 милиарда сома през 2024 г. и 33,84 милиарда сома за 8 месеца на 2025 г. (увеличение от над 13 пъти), а размерът на глобите се е увеличил от 0,46 милиарда сома до 5,91 милиарда сома през 2024 г. и 9,10 милиарда сома за 8 месеца на 2025 г. (увеличение от 20 пъти).

Тези данни показват значителното ужесточаване на данъчната администрация, повишен риск от допълнителни оценки, глоби и санкции, както и увеличаване на обема

на данъчните конфликти между бизнеса и държавата. ИВС подчертава, че при липса на достатъчна предвидимост в правоприлагането и устойчива данъчна политика, подобно рязко увеличение на данъчните просрочия и санкции би могло да увеличи недоверието сред предприемачите и да насърчи някои операции да преминат в сивия сектор.

Същевременно, подобно бързо увеличаване на санкциите при липса на съпоставимо разширяване на данъчната основа показва по-скоро повишен фискален натиск, отколкото увеличение на доброволното спазване на данъчното законодателство. При слаби институционални гаранции това увеличава риска данъчните спорове да ескалират в наказателно преследване на предприемачите, създавайки единна рамка от фискални и наказателни рискове.

4. Защитата на частната собственост като системна последица от институционалните практики.

Въпросът за защитата на частната собственост и предвидимото правоприлагане остава ключов за бизнеса и инвеститорите. Практиката на наказателен и фискален натиск върху предприемачите пряко влияе върху възприятието за нивото на защита на правата на собственост и стабилността на институционалната среда.

От 2020 до 2025 г. значителни имуществени активи и финансови ресурси са върнати на държавата чрез наказателни производства, фискални одити и преглед на по-рано приети решения. Според официални оценки, в резултат на приложени антикорупционни мерки, на държавата са върнати активи на стойност над 168 милиарда сома (включително по-ранни периоди и сделки).

Активите са върнати както доброволно, така и в резултат на наказателни преследвания, допълнителни данъчни оценки и преглед на правната класификация на предишни сделки. Както е отбелязано по-горе, има постоянно висок процент на наказателни дела срещу предприемачи и ръководители на компании, предимно за икономически и данъчни престъпления. Значителен брой от тези случаи включват изземване на активи, блокиране на сметки, допълнителни данъчни оценки, санкции и глоби. Това, съчетано с увеличаването на фискалните искове, засилва усещането за правни и регулаторни рискове за бизнеса.

На фона на продължаващите случаи на прехвърляне на собствеността на държавата, предприемачите продължават да изразяват загриженост относно рисковете от обезсилване на сделки със задна дата, потенциалната загуба на активи при промяна на правната квалификация на извършени преди това действия и липсата на ясни, универсални и предвидими механизми за защита на добросъвестните купувачи и получаване на обезщетение.

Освен това са докладвани широко разпространени случаи на принуда на стопански субекти да придобиват собственост, прехвърлена преди това на държавата. Предприятията оценяват, че подобни практики допълнително увеличават правната несигурност, създават асиметрични рискове за частния сектор и подкопават доверието в икономическите права и свободи.

Международните финансови институции постоянно подчертават, че липсата на стабилни и предвидими институции, защитаващи правата на собственост, увеличава регулаторната несигурност, повишава инвестиционните рискове и намалява хоризонтите за планиране. Тези фактори, взети заедно, се отразяват в международните рейтинги и показатели за институционално качество, включително оценките за върховенството на закона, защитата на правата на собственост и предвидимостта на държавното регулиране. Тези фактори ограничават притока на инвестиции и реинвестирането на печалбите на действащите инвеститори.

5. Засилване на ролята на държавата и конкуренцията.

Тенденцията към разширяване на държавното участие в икономиката на Киргизската република и използването на непазарни регулаторни механизми започва да се очертава през 2021 г., както се вижда от приемането и насърчаването на редица регулаторни правни актове.

През 2021-2025 г. са въведени елементи на държавна монополизация на изключителни правомощия в 9 области чрез приемането на следните регулаторни правни актове:

1. Рекултивационни сметки на недроползвателите.

Постановление на МС на Киргизската република от 17 август 2021 г. № 139 „За изменение на Постановление на правителството на Киргизската република „За одобряване на Наредбата за рекултивация на земи, нарушени по време на недроползване“ от 18 август 2017 г. № 517“ предвижда засилено държавно регулиране на рекултивацията на земи, както и процедурата за формиране и използване на рекултивационни сметки на недроползвателите.

2. Търговия на етилов алкохол

Указ на президента на Киргизската република № 222 от 8 юли 2022 г. „За спешни мерки за въвеждане на 100% държавен монопол върху производството, съхранението и продажбата на етилов алкохол“, с който се установява 100% държавен монопол върху производството, съхранението и продажбата на етилов алкохол.

3. Операции и транспорт на благородни метали

Резолюция на Кабинета на министрите на Киргизската република № 384 от 15 юли 2022 г. „За изменение на Резолюция на правителството на Киргизската република № 570 от 14 септември 2017 г. „За някои въпроси, свързани с извършването на операции със стоки, съдържащи благородни метали“, предвиждаща засилено държавно регулиране и ограничения върху частното участие в операциите и транспорта на стоки, съдържащи благородни метали.

4. Търговия на лекарства и медицински изделия

Решение на Кабинета на министрите на Киргизската република от 15 ноември 2023 г. № 601 за установяване на централизирано снабдяване с лекарства и медицински изделия чрез държавното предприятие „Киргизфармация“.

5. Застраховане

Указ на президента на Киргизската република от 20 март 2024 г. № УП-79 „За мерки за развитие на застрахователния пазар на Киргизската република“, предвиждащ задължително имуществено застраховане на държавни органи, местни власти, държавни и общински предприятия, както и стопански субекти с държавно участие (50 процента или повече) изключително с Държавната застрахователна организация (СИО) АД, с последващо разширяване на списъка със задължителни застрахователни случаи, както и определяне на СИО като национален презастрахователен оператор, включително за експортни рискове в рамките на сътрудничеството с Евразийската презастрахователна компания.

6. Подготовка на медицински кадри

Указ № 250 на президента на Киргизската република от 28 август 2025 г., с който се предоставя изключителното право за обучение, преквалификация и професионално развитие на лекари, фармацевти и изследователи на Киргизката държавна медицинска академия „И. К. Ахунбаев“, като по този начин се изключва участието на частния сектор в тази област.

7. Международен интернет трафик

Указ № УП-218 на президента на Киргизската република от 28 юли 2025 г. „За спешни мерки за организиране на ефективно управление на държавните предприятия и развитие на цифровата и телекомуникационната инфраструктура на Киргизската

република“, с който се предоставя на „Елкат“ ООД статут на изключителен доставчик на международен интернет трафик в Киргизската република.

8. Доставки на горива и смазочни материали за държавни предприятия

Решение № 384 на Кабинета на министрите на Киргизската република от 1 юли 2025 г., с което се определя „Киргизката петролна компания“ ООД за основен доставчик на горива и смазочни материали и други петролни продукти за държавни предприятия и стопански субекти с мажоритарно държавно участие.

9. Автошколи (обучение и преквалификация на водачи на превозни средства)

Решение № 667 на Кабинета на министрите на Киргизската република от 15 октомври 2025 г., с което се въвежда временен мораториум върху лицензионната дейност за обучение и преквалификация на водачи на превозни средства от 20 октомври 2025 г. до 31 декември 2027 г. Мораториумът не се прилага за държавните образователни институции, създавайки преференциални условия за държавните организации в тази област.

Според оценки на ОИСР, разширяването на държавното участие без спазване на принципа на конкурентен неутралитет намалява инвестиционната привлекателност на пазарите, ограничава конкуренцията и измества частния сектор, изостряйки негативните ефекти от правната и регулаторната несигурност.

Взети заедно, решенията, приети през периода 2021–2025 г., създават устойчива тенденция към засилване на ролята на държавата и държавните компании на определени пазари. Това изисква балансирана оценка, основана на принципа на равнопоставеност, развитието на лоялна конкуренция и дългосрочната устойчивост и предвидимост на условията за частни инвестиции в съответните сектори.

6. Регулаторна несигурност и отговорност на правителството

Един от ключовите фактори на несигурност за бизнеса през 2025 г. е нестабилността и честите промени в бизнес регулациите, включително данъчните, регулаторните и административните. Компаниите отбелязват, че регулаторните промени често се въвеждат бързо, без достатъчни преходни периоди, което значително усложнява адаптирането на бизнес процесите и финансовото и инвестиционното планиране.

Допълнителен източник на регулаторни рискове е приемането на нормативни правни актове без пълно обществено обсъждане и одобрение от бизнес общността, въпреки преките изисквания на чл. 22 от Закона на Киргизската република „За регулаторните правни актове“ и чл. 8 от Закона на Киргизската република „За защита на правата на предприемачите“, които утвърждават правото на бизнеса да участва в законотворчеството.

Предприемачите и бизнес асоциациите са документирали случаи, при които проекти на нормативни актове, засягащи условията за осъществяване на стопанска дейност, се разработват и приемат без да се взема предвид анализа на въздействието на регулаторните мерки или тези процедури са само формални.

Намаляването на сроковете за обществено обсъждане на проекти на нормативни актове от 30 на 15 дни, а в някои случаи и до 10 дни, обективно ограничава възможността на бизнеса да проведе задълбочен анализ на последиците от предложените промени, да разработи консолидирана позиция и да предложи алтернативни, по-малко обременяващи регулаторни механизми. В резултат на това приетите нормативни актове често изискват последващи корекции, което изостря усещането за нестабилност и непредсказуемост в регулаторната среда.

Както показва опитът от 2020 до 2025 г., натрупването на регулаторни промени без систематичен преглед на приетите по-рано актове създава прекомерна регулаторна тежест, дублира изисквания и увеличава административните разходи за фирмите.

Отделен системен проблем остава липсата на ефективни механизми за лично подвеждане под отговорност на ръководителите на държавни агенции за качеството и последиците от иницираните от тях регулаторни правни актове.

В същото време, член 17 от Конституционния закон на Киргизската република „За Кабинета на министрите на Киргизската република“ изрично установява личната отговорност на членовете на МС и ръководителите на държавни агенции за валидността, законността и последиците от техните решения, включително регулаторните правни актове.

На практика тази регулация е предимно декларативна по природа и не е съпроводена от ефективни механизми за оценка на регулаторните въздействия и търсене на отговорност от лицата за решения, които влошават бизнес условията и конкурентната среда. В резултат на това, негативните икономически ефекти, включително увеличената административна тежест, правната несигурност и намалената инвестиционна активност, обикновено не се превръщат в лични управленски или дисциплинарни последици за тези, които иницират подобни регулаторни решения.

Липсата на институция за лична отговорност при законотворчеството увеличава тенденцията за приемане на некоординирани регулаторни правни актове, намалява качеството на регулаторната политика и подкопава доверието на бизнеса в държавните институции. В контекста на силно нестабилна регулация, именно този фактор засилва усещането за непредсказуемост на „правилата на играта“ и възпрепятства дългосрочните инвестиционни решения в частния сектор.

7. Международни оценки на институционалната среда

Редица институционални проблеми са отразени в международните класации:

- Индексът за възприятие на корупцията (Corruption Perceptions Index, CPI 2024), разработен от Transparency International, е един от ключовите международни показатели за оценка на нивото на корупция в публичния сектор. Индексът отразява възприятието за корупционни рискове сред бизнеса, инвеститорите и експертната общност и се използва широко при анализа на инвестиционния климат и институционалното качество.

В края на 2024 г. Киргизката република получава оценка 25 от 100 и се класира на 146-то място от 180 държави, което показва високо ниво на възприемани корупционни рискове. Тези показатели сочат ограничената ефективност на механизмите за борба с корупцията, недостатъчната прозрачност в публичната администрация и повишените рискове за бизнес дейностите, включително регулаторната несигурност и нарастващите транзакционни разходи.

- Индикаторите на качеството на държавното управление Worldwide Governance Indicators (WGI) на Световната банка, по-специално Rule of Law и Control of Corruption, отразяват нивото на доверие в съдебната система, защитата на правата на собственост и предвидимостта на правоприлагането. Според данни от 2024 г. резултатите на Киргизската република остават под средното за света: 41 от 100 за върховенство на закона и 25 от 100 за контрол на корупцията, което показва постоянни институционални и корупционни рискове за бизнеса и инвестициите.

- Според Индекса на икономическа свобода за 2025 г., разработен от Heritage Foundation и Fraser Institute, Киргизската република се нарежда на 115-то място от 176 държави, което отразява ниско ниво на икономическа свобода и устойчиви институционални бариери пред бизнеса и инвестициите.

Индексът се изчислява като средна стойност на десет ключови показателя, обхващащи защитата на правата на собственост, корупцията, данъчната и регулаторната тежест, участието на правителството в икономиката, свободата на предприемачеството и труда, паричната стабилност, отвореността на търговията, инвестиционните условия и развитието на финансовия сектор.

Ниските оценки по редица от тези показатели, предимно правата на собственост, съдебната система и инвестиционната свобода, създават повишени институционални рискове и ограничават дългосрочните инвестиции.

Взети заедно, тези оценки създават възприятие за страната като юрисдикция с повишени правни и регулаторни рискове, независимо от текущия ѝ темп на растеж на БВП.

Опитът от 2025 г. показва, че независимо от това че икономическият растеж остава висок, ключовото ограничение за развитието на бизнеса остава качеството на институционалната среда, предимно практиката на наказателно преследване на предприемачите, засиленият фискален натиск, несигурността по отношение на защитата на правата върху собствеността и конкурентните условия, както и тенденцията към стесняване на пространството за частния сектор в определени сектори на икономиката поради нарастващата роля на държавата и елементите на държавна монополизация.

Въпреки стабилния растеж на БВП, развитието на инфраструктурата и дигитализацията на правителствените и надзорните системи, постоянните институционални рискове ограничават трансформацията на макроикономическата динамика в устойчив растеж на частните и чуждестранните инвестиции.

IBC изразява увереност, че 2026 г. може да открие нови възможности за икономически растеж, подобрени бизнес условия и привличане на инвестиции, при условие че върховенството на закона се засили, регулаторната предвидимост се увеличи, конфликтният характер на фискалната администрация се намали, използването на механизми на наказателното право в икономически спорове се ограничи и конкурентният неутралитет се възстанови.

При тези условия осигуряването на защита на правата на собственост, развитието на лоялна конкуренция и минимизирането на неоправданата намеса в бизнес дейностите остават ключови фактори за устойчив икономически растеж в Киргизската република.

IBC възнамерява да продължи да съдейства за конструктивен диалог между правителството и бизнеса, да анализира въздействието на практиките за правоприлагане и регулаторните промени и да предлага информирани решения, насочени към подобряване на бизнес климата и инвестиционната привлекателност на страната.

Международният бизнес съвет (IBC)* е организация с нестопанска цел, основана през 2000 г. от големи европейски инвеститори и съдейства за създаването на привлекателен инвестиционен климат и икономическо развитие в Киргизстан.

IBC е една от най-големите асоциации в страната, обединяваща над 150 членове, съвкупният дял на които дава над 20% от данъчните приходи на Киргизстанската република.

Освен представителите на бизнеса, IBC обединява партньори за развитие и дипломатически мисии, действащи в Киргизстан, за да осигури тяхното взаимодействие и сътрудничество с бизнес общността на страната (B2D). По този начин асоциацията служи като мост, свързващ бизнес общността (особено големия бизнес) с държавните агенции, международните организации и дипломатическите мисии.

По отношение на икономическите сектори, IBC обединява такива сектори, като: минно дело, хранително-вкусова промишленост, банково дело, телекомуникации, строителство, туризъм, логистика, доставка на петролни продукти и други акцизни стоки, големи консултантски, одиторски, адвокатски кантори и други.

08.05.2026г.

гр. Алмати

Атанас Ненов
Ръководител на СТИВ – Алмати